

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 februarie 2021, declarat de inculpatul

Stînga Gheorghii XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, mun. XXXXX, locuitor al or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Cahul din 17.12.2015 în baza art. 217 alin. (2), 90 Cod penal, la 8 luni închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

***Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.12.2019 - 16.12.2020,
instanța de apel: 22.01.2021 - 12.04.2021,
instanța de recurs: 02.06.2021 - 16.06.2021,***

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 16 decembrie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Stînga Gheorghii a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, la 08.11.2019, inculpatul Stînga G. conducând unitatea de transport „Dacia Logan”, n/î XXXXX, deplasându-se pe traseul M-34, în jurul orei 15⁴⁶, în s. Zîrnești, r-nul Cahul, pe traseul central, a fost stopat de către angajații Batalionului de Patrulare Sud a Inspectoratului Național de Patrulare a IGP a MAI, Șoimu V. și Dermenji R., care patrulau cu automobilul de serviciu „Dacia Duster”, n/î XXXXX, pentru încălcarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere, și anume

depășirea vitezei de circulație pe un drum din localitate, care se deplasa cu o viteză de 71 km/oră.

Fiindu-i solicitate de către angajații INP, pentru control, permisul de conducere, actele de înregistrare a mijlocului de transport, inclusiv și cele de însoțire a unității de transport, acesta a solicitat să nu-i fie întocmit procesul-verbal contravențional pe art. 236 alin. (1) și să nu documenteze cazul, în ordinea prevăzută de Codul Contravențional.

Prin urmare, Stînga G. conștientizând că, poate fi atras la răspundere pentru acțiunile sale ilegale, urmărind scopul evitării pedepsei contravenționale prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, apropiindu-se de automobilul de serviciu a Batalionului de Patrulare Sud a INP a IGP a MAI, a promis de a le oferi inspectorilor o sumă de bani, pentru a nu-i întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție și să fie absolvit de răspunderea contravențională prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional.

Tot el, ulterior, la 08.11.2019, în scopurile menționate, în continuarea și în urma realizării intențiilor sale infracționale, a transmis suma de bani în mărime de 200 lei, angajaților al Batalionului de Patrulare Sud a INP a IGP a MAI.

Instanța a reținut că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ori, probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, fiind prezente semnele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal conform indicilor: promisiunea, oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, care se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ în cazul pedepsei cu închisoare.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Ținând cont de atitudinea inculpatului, care a solicitat examinarea cauzei penale în procedura simplificată, a manifestat căință activă în cadrul examinării cauzei penale, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, antecedentele penale sunt stinse, a recunoscut vinovăția și nu s-a eschivat de la instanța de judecată, se deplasa la spital pentru a-i duce haine mamei sale și știind că a încălcat limita de viteză a recurs la comiterea infracțiunii de corupere activă, este tatăl a doi copii minori, soția fiind însărcinată cu a-1 treilea copil, circumstanțe considerate excepționale, în raport cu sancțiunea amenzii pe care Stînga G. solicită să nu-i fie aplicată, deoarece nu dispune de un loc de muncă, care să-i permită achitarea amenzii, instanța conchide de a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, fără amendă.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Reieșind din circumstanțele speței, faptul că inculpatul a recunoscut vina sa și a manifestat căință sinceră, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, în privința ultimului poate fi suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea și nu este rațional să execute pedeapsa real.

O asemenea pedeapsă, este suficient de aspră și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea acestora precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cu atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

3. Adjunct interimar al Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Procoavă Adrian, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stînga G. să fie condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, instanța nu luat în considerație personalitatea inculpatului, care la 31.07.2015, prin sentința Judecătorei Cantemir a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, iar prin sentința Judecătoria Cahul din 17.12.2015 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 8 luni închisoare, cu suspendarea executării ei pe 1 an, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal.

În cazul în care sancțiunea normei penale prevede atât pedeapsa principală, cât și cea complementară ca fiind obligatorie, aplicarea art. 79 alin. (1) Cod penal privitor la ambele pedepse se apreciază ca o individualizare greșită a pedepsei contrar prevederilor legale.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 februarie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Stînga Gheorghii a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ce constituie 75.000 lei.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, potrivit art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea, resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art. 325 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Respectiv, potrivit art. 364¹alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii este de până la 4 ani, iar amenda de la 1500 la 3000 unități convenționale.

În asemenea circumstanțe, instanța de fond eronat a stabilit pedeapsa inculpatului, fără aplicarea amenzii care este obligatorie.

Ori, art. 79 Cod penal, se aplică în împrejurări excepționale, printre care se enumeră grad de invaliditate I, II, persoană cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, la caz, nici instanța de fond nici instanța de apel nu a stabilit aceste împrejurări excepționale.

Mai mult, odată ce se operează cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, nu mai este necesar de a face trimitere și la prevederile art. 79 Cod penal.

Inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor grave și reieșind din circumstanțele cauzei, recunoașterea vinovăției, anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, dar antecedente penale stinse, are la întreținere doi copii minori, aplicarea pedepsei închisoare cu executarea reală sau suspendarea parțială a executării pedepsei, nu va fi una echitabilă, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de 1 an închisoare necesită a fi suspendată condiționat cu stabilirea termenului de probă de 2 ani.

Pedeapsa aplicată inculpatului va contribui la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat că, decizia instanței de apel, în latura pedepsei este prea aspră, nu s-a aplicat corespunzător art. 75 Cod penal.

Infracțiunea săvârșită, se clasifică ca fiind una gravă. Potrivit certificatului privind componența familiei, inculpatul are la întreținere 4 copii, fiind unicul întreținător al familiei, se caracterizează pozitiv.

Starea financiară și a familiei nu îi permit achitarea unei astfel de amenzi enorme. Venitul său lunar nu îi permite să i-a un credit de la bancă pentru a achita amenda.

Instanța de fond și-a motivat just soluția în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420-422 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare și cu o pătrime în cazul amenzii.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Stînga Gheorgi XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 februarie 2021, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 9 iulie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Victor Boico